

[H. C. Toff.]

der ikke var noget, der talte for at ændre lovforslaget i forhold til det bestående. Ja, ministeren kan måske have en anden mening selv, men han har i alt fald valgt at fremsætte et uændret lovforslag, bl. a. fordi en enkelt landboorganisations, nemlig husmandsforeningernes, ledelse ikke har været på linje med landboforeningerne og landbrugets salgsorganisationer, og her tænker jeg selvfølgelig på svineslagterierne, som skal afsætte den største del af landbrugets kornavl i kraft af den svineproduktion, der skabes af kornmarkernes afgrøder.

Jeg forstår egentlig ikke, at landbrugsministeren, hvis han vil bedømme den igangværende udvidelse af svineproduktionen, kan komme til det resultat, at den kommende kornordning skal være uændret i forhold til den bestående. Jeg erindrer ganske vist ikke, at ministeren tidligere har udtrykt nogen mening om en kornordnings muligheder for at bremse stignings-takten i svineproduktionen, der jo er den store aftager af kornprodukterne, men jeg erindrer til gengæld, at socialdemokratiets ordfører her i salen ved behandlingen af kornlovene og også i dag har sagt, at den bedste måde at regulere produktionen var over kornet. Jeg bemærkede nu, at socialdemokratiets ordfører i dag sagde, at man måtte anvende andre metoder for at begrænse svineproduktionen end kornordningen. Det vil med andre ord sige, må jeg forstå, at det ærede medlem ikke har det synspunkt, han så ofte her i salen har givet udtryk for, at den bedste måde at regulere svineproduktionen på var over kornet.

Ministeren har i hvert fald ikke altid lyttet til de råd, som det ærede medlem tidligere har givet i denne sal. Han har således ikke fulgt dette råd, som det ærede medlem hr. Carl Petersen ofte har givet her i salen. Men det hænder jo ganske vist også, at det omvendte sker, at det ærede medlem ikke lytter til ministerens råd og henstillinger. Her tænker jeg på vandløbsloven og nu også på ændringerne i grundforbedringsloven. Men det er altså ikke lykkedes at overbevise den højtærede landbrugsminister om nødvendigheden af en forbedret kornlov inden fremsættelsen. Jeg vil derfor udtrykke det håb, at det må lykkes under

udvalgsbehandlingen mellem første og anden behandling at opnå et andet resultat.

For nogle måneder siden opfordrede jeg på mit partis vegne den højtærede landbrugsminister til snarest at fremkomme med forslag til ny kornlov. Det opfordrede vi til dengang, fordi enhver, der havde en lille smule fornemmelse af, hvad der arbejdes med ude i landkommunerne, måtte vide, hvilke tanker man dér havde om udvidelse af staldene, så man kunne forøge svineproduktionen. Mange var i gang, flere ville i gang, og næsten alle andre havde planer derom. Samtidig vidste vi, at der kom et par procent færre sogrise til slagterierne i forhold til de normale forhold, alt sammen udtryk for, at en stærk forøgelse af svineproduktionen var i gang. For at hindre, at stigningstakten i produktionen skulle blive alt for stor og dermed om nogle måneder nedsætte udbyttet af denne produktion for den enkelte landmand gennem faldende priser på flæsk, fandt vi, at det var nødvendigt at lægge en dæmper på udvidelsen for derigennem at bidrage til at holde højere priser på bacon m. v.

Landbrugsministeren fulgte ikke vort råd og har først nu i den ellefte time før stoppet for nye lagre her i folketinget den 13. marts fremsat forslag til dette års kornlov. Svinetællingen, siden vi fremsatte vor opfordring, viser, at vi hen på efteråret og først på vinteren kan forvente en stigning i slagtingerne på 12-15 pct.

Vi havde altså fundet det bedst, om ministeren var kommet med sit forslag på et tidligere tidspunkt, og at dette forslag havde indeholdt basispriser på foderkorn, der var højere end dem, ministeren nu foreslår. Desuden burde det have indeholdt de månedlige tillæg til basisprisen, som kornloven for 1962-63 havde. Selv om tiden i nogen måde således er løbet fra os, finder vi det stadig nødvendigt at ændre dette forslag til kornlov efter de retningslinjer, jeg her har skitseret, for derigennem at bremse den nævnte voldsomme udvidelse og for derigennem at medvirke til at skaffe producenterne af svin de størst mulige priser hjem. For vi må nu efter gennemførelsen af baconaftalen med England og de hjemmemarkedsordninger, folketinget har gennemført, være klar over, at de mange flere